 W Chrystusie

> Będąc więc wywyższony prawicą Boga, otrzymał od Ojca obietnicę Ducha Świętego i wylał to, co wy teraz widzicie i słyszycie.
>
> *— Dzieje 2:33*

Książka: Nowy Testament / Dzieje
Tematy: Ojciec, Wniebowstąpienie, Duch Święty, Jezus, pięćdziesiątnica

Interpretacja:
Werset *Dzieje 2:33* opisuje wniebowstąpienie *Jezusa Chrystusa* i Jego zasiądnięcie po prawicy Boga, a także to, jak po tym wydarzeniu otrzymał On od *Ojca* obietnicę *Ducha Świętego*.

Werset ten zachęca nas do refleksji nad znaczeniem Jezusa w teologii chrześcijańskiej i przypomina o obietnicy Ojca, że ześle On na nas Ducha Świętego.

Znaczenie wywyższenia Jezusa Chrystusa

Jezus Chrystus jest centralną postacią teologii chrześcijańskiej, a Jego wywyższenie – o którym mowa w *Dziejach Apostolskich 2:33* – ma kluczowe znaczenie dla zrozumienia Jego roli w zbawieniu ludzkości. Wywyższenie Jezusa oznacza uznanie Jego boskości oraz Jego miejsca po prawicy Boga jako *Mesjasza i Zbawiciela ludzkości*.

Fakt ten jest niezwykle ważny dla naszej wiary, gdyż ukazuje, że Jezus jest drogą, prawdą i życiem, a my możemy Mu zaufać i uwierzyć w obietnicę Ducha Świętego, która urzeczywistniła się dzięki Jego wywyższeniu.

Obietnica Ducha Świętego

Obietnica Ducha Świętego jest jedną z najważniejszych w teologii chrześcijańskiej; *Dzieje 2:33* przypominają nam, że została ona dana przez Ojca i wypełniona poprzez wywyższenie Jezusa Chrystusa. Duch Święty jest Pocieszycielem, który wspiera nas w wierze, daje siłę do pokonywania życiowych prób i prowadzi nas drogą do Boga.

Werset ten ukazuje, że Duch Święty nie jest abstrakcyjnym pojęciem, lecz namacalną rzeczywistością – taką, którą możemy dostrzec i usłyszeć w naszym życiu dzięki działaniu Jezusa Chrystusa w nas.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A Bogu i Ojcu naszemu niech będzie chwała na wieki wieków. Amen.
>
> *— Filipian 4:20*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: Ojciec, pokora, adoracja

Interpretacja:
Biblia jest pełna uwielbienia, oddawania chwały i czci jedynemu prawdziwemu Bogu. Dzisiejszy werset ukazuje nam jeden z takich aktów uwielbienia, w którym apostoł *Paweł* stwierdza: *„Bogu i Ojcu naszemu niech będzie chwała na wieki wieków”*. Słowa te wyraźnie wskazują, że cześć i chwała należą się Bogu i nikomu innemu.

Chwała Bogu

Słowo *„chwała”* odnosi się do wywyższenia i uwielbienia okazywanego Bogu. Uwielbienie to wypływa z wdzięcznego serca, które uznaje wielkość Boga i Jego miłość do nas. Oddawanie chwały Bogu jest naturalną odpowiedzią na cuda, których On dokonał w naszym życiu i w otaczającym nas świecie. W tym fragmencie Paweł uznaje, że jedynie

Bóg jest godzien wszelkiej chwały, i głosi Jego wielkość tak, jak na to zasługuje.

Na wieki wieków

Paweł podkreśla również, że chwała ta jest wieczna. Zwrot *„na wieki wieków”* oznacza, że chwała Boga nie ma końca ani granic. Jest to rzeczywistość, która istnieje dziś i będzie trwać wiecznie. Choć prawda ta może być dla nas trudna do pełnego pojęcia – jako że żyjemy w świecie ograniczonym przestrzenią i czasem – niezwykle ważne jest, by dostrzegać wielkość i wieczność naszego Boga.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa niech będzie z wami wszystkimi. Amen.
>
> *— Filipian 4:23*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: Ojciec, pokora, adoracja

Interpretacja:
Aby właściwie zrozumieć sens tego wersetu, należy osadzić go w kontekście historycznym, w jakim powstał. *Paweł* napisał ten list do Filipian, przebywając w więzieniu w Rzymie, około 62 roku n.e. Adresatem listu jest wspólnota, którą sam założył kilka lat wcześniej podczas jednej ze swoich podróży misyjnych. W swoim liście Paweł wyraża wdzięczność zborowi w Filippi za wsparcie okazane mu w czasie uwięzienia oraz zachęca wiernych do wytrwania w wierze i życia w pokoju i zgodzie.

Łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa

Na zakończenie listu Paweł kieruje do Filipian słowa błogosławieństwa. Wspomniana tu łaska to łaska Boża – dar Bożej miłości, udzielany wszystkim, którzy wierzą w *Jezusa Chrystusa*.

Łaska Boża jest częstym motywem w pismach chrześcijańskich i uznaje się ją za fundament zbawienia. Paweł szeroko omawia tę kwestię w swoich listach, podkreślając, że zbawienie jest darem od Boga, a nie czymś, na co można zasłużyć dobrymi uczynkami.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie miłujcie świata ani tego, co jest na świecie. Jeśli ktoś miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca.
>
> *— I Jana 2:15*

Książka: Nowy Testament / I Jana
Tematy: Ojciec, miłość, grzech, świat

Interpretacja:
I Jana 2:15 stanowi bezpośrednie ostrzeżenie *apostoła Jana* skierowane do wszystkich wierzących *w Jezusa*; wzywa on ich, by nie miłowali świata ani tego, co na świecie. Co jednak dokładnie oznacza miłowanie świata?

W kontekście biblijnym *„świat”* odnosi się do systemu wartości i priorytetów sprzecznych z Bożymi zasadami. To egoistyczna, skoncentrowana na sobie postawa i sposób postępowania, które prowadzą do bałwochwalczego traktowania pieniędzy, władzy i sławy – rzeczy przemijających, niemających żadnej wartości wiecznej.

Nie ma w nim miłości Ojca

Jan ukazuje tutaj, że miłość do Boga i miłość do świata to przeciwieństwa. Jeśli miłujemy to, co należy do świata, nie możemy miłować Boga. Jest to wezwanie do duchowej refleksji i przypomnienie, że trudno jest stawiać Boga na pierwszym miejscu, gdy żyjemy dla świata.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Każdy, kto wypiera się Syna, nie ma i Ojca. Kto zaś wyznaje Syna, ma i Ojca.
>
> *— I Jana 2:23*

Książka: Nowy Testament / I Jana
Tematy: Ojciec, uznanie, wyznanie grzechu, Jezus

Interpretacja:
I Jana 2:23 ukazuje, jak ważne jest wyznawanie Syna, aby móc trwać w relacji z Ojcem. Wypierając się Jezusa jako Syna Bożego, schodzimy z drogi zbawienia i życia wiecznego.

Wyparcie się Syna oznacza wyparcie się Ojca

Werset ten przypomina nam, że odrzucenie Syna jest równoznaczne z odrzuceniem Ojca. Innymi słowy, nie możemy mieć relacji z Bogiem, *jeśli nie przyjmiemy Jezusa jako naszego Zbawiciela*. Śmierć i zmartwychwstanie Jezusa stanowią klucz do naszego zbawienia. Wyznawanie Syna oznacza przyjęcie Jego dzieła odkupienia oraz uznanie, że jest On drogą, prawdą i życiem.

Jak możemy wyznawać Syna?

Wyznawanie Syna wiąże się z przyjęciem Jego dzieła odkupienia i postępowaniem zgodnie z Jego nauką. Musimy odwrócić się od grzechów i zaufać Jezusowi jako naszemu Zbawicielowi. Ponadto powinniśmy żyć według Bożych przykazań, miłować bliźnich i dzielić się z innymi przesłaniem o zbawieniu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> To dla nas jest jeden Bóg, Ojciec, z którego wszystko, a my w nim, i jeden Pan, Jezus Chrystus, przez którego wszystko, a my przez niego.
>
> *— I Koryntian 8:6*

Książka: Nowy Testament / I Koryntian
Tematy: Ojciec, stworzenie, Jezus, życie

Interpretacja:
I Koryntian 8:6 stanowi potężne wyznanie jedyności Boga. *Paweł* stwierdza, że dla chrześcijan istnieje tylko jeden prawdziwy Bóg. Bóg ten jest *Ojcem* wszystkich – czyli Stwórcą i Źródłem wszystkiego, co istnieje. Jest to istotna i fundamentalna zasada wiary chrześcijańskiej.

Stworzenie wszystkiego

Oprócz podkreślenia jedyności Boga, Paweł mówi o stworzeniu wszystkiego przez *Jezusa Chrystusa*, Pana. Wskazuje to, że Jezus jest współtwórcą wraz z Bogiem i że wszystko zostało stworzone przez Nich we wzajemnej jedności. Koncepcja ta ma ogromne znaczenie, gdyż łączy *Ojca i Syna* w jednym akcie stworzenia oraz ukazuje jedność *Trójcy Świętej*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wszelki dar dobry i wszelki dar doskonały pochodzi z góry i zstępuje od Ojca światłości, u którego nie ma zmiany ani cienia zmienności.
>
> *— Jakuba 1:17*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: Ojciec, Niewinny, Światło, niezawodność

Interpretacja:
Jakuba 1:17 stanowi pokrzepiające i uspokajające przypomnienie, że wszelkie życiowe błogosławieństwa i dary pochodzą od naszego *Ojca Niebieskiego*. Biblia wyraźnie wskazuje, że wszystko, co w życiu dobre, pochodzi od Pana, a omawiany werset jest jednym z tych, które najdobitniej o tym przypominają. Aby w pełni zrozumieć ten fragment, należy przyjrzeć się jego kontekstowi oraz strukturze użytych w nim słów.

Analiza słów

Słowo określające „dar (dawanie)” odnosi się do wszystkiego, co uznawane jest za dar, podczas gdy termin „dar” wskazuje bardziej konkretnie na naturalny talent lub umiejętność. Określenie „doskonały” opisuje coś kompletnego lub nieskazitelnego pod każdym względem, a zwrot „zstępuje” sugeruje, że dary te pochodzą bezpośrednio od Boga. W miarę dalszej lektury staje się coraz bardziej oczywiste, że tylko Bóg jest w stanie obdarzać nas prawdziwie dobrymi darami.

Wdzięczność i docenianie

Werset ten uczy nas wdzięczności za wszystko, co mamy w życiu, ponieważ każde nasze posiadanie jest darem od Boga. Zamiast narzekać na braki, jesteśmy zachęcani, by

skupić się na obfitych błogosławieństwach, jakimi obdarzył nas Pan. Świadomość, że wszystko, co posiadamy, jest darem Bożym, rodzi w nas wdzięczność i pokorę. Pomaga również umocnić naszą relację z Bogiem, który jest źródłem wszelkich prawdziwie dobrych darów.

Zrozumienie Bożej woli

W trudnych chwilach łatwo jest kwestionować Bożą wolę wobec naszego życia. Werset ten przypomina nam, że Bóg jest niezmienny i stały w swoim obdarzaniu. Nawet w trudnych sytuacjach możemy być pewni, że Bóg pozostaje dobry i wciąż udziela doskonałych darów. Jeśli zaufamy Jego planowi i pozwolimy Mu się prowadzić, możemy mieć pewność, że wskaże On nam właściwą drogę.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ojcze, chcę, aby ci, których mi dałeś, byli ze mną tam, gdzie ja jestem, aby oglądali moją chwałę, którą mi dałeś, ponieważ umiłowałeś mnie przed założeniem świata.
>
> *— Jana 17:24*

Książka: Nowy Testament / Jana
Tematy: Ojciec, Jezus, Modlitwa

Interpretacja:
Ewangelia według św. Jana zawiera szereg mów i modlitw, które *Jezus* skierował do swoich uczniów przed aresztowaniem i ukrzyżowaniem. Siedemnasty rozdział tej Ewangelii znany jest jako Modlitwa Arcykapłańska Jezusa; zaniósł ją On w intencji swoich uczniów w noc poprzedzającą Jego śmierć. W rozdziale tym Jezus modli się zarówno za

swoich uczniów, jak i za tych, którzy dzięki Jego przesłaniu uwierzą w Niego.

W *wersecie 24 Jezus* prosi *Ojca Niebieskiego*, aby ci, których Mu powierzono, mogli przebywać z Nim i oglądać Jego chwałę. Prośba ta odzwierciedla bliskość i miłość, jakich Jezus pragnie w relacji ze swoimi uczniami – ludźmi wybranymi przez Boga, by szli za Nim.

Istotna jest wzmianka o chwale, którą Bóg obdarzył Jezusa. Boża chwała odnosi się do Jego boskiego majestatu i obecności w świecie. Jezus prosi tu Ojca Niebieskiego, aby uczniowie mogli oglądać tę chwałę i dzięki temu głębiej Go poznać.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jezus znowu powiedział do nich: Pokój wam. Jak Ojciec mnie posłał, tak i ja was posyłam.
>
> *— Jana 20:21*

Książka: Nowy Testament / Jana
Tematy: Ojciec, Ewangelizacja, Jezus, pokój

Interpretacja:
Werset Ewangelii według św. *Jana 20:21* jest jednym z najważniejszych w Piśmie Świętym, gdyż *Jezus* przekazuje w nim kluczowe przesłanie swoim uczniom – a także wszystkim wierzącym: *pokój*. Werset ten nawiązuje do misji, którą Ojciec powierzył Jezusowi, a którą On z kolei przekazał swoim naśladowcom.

Znaczenie pokoju w Biblii

Pokój stanowi fundamentalny element nauczania biblijnego, a co za tym idzie – chrześcijaństwa. Jest jednym z głównych darów, jakimi Bóg obdarza swoich wyznawców, oraz istotnym celem, do którego dążą wierzący. W tym kontekście pokój wiąże się z harmonią, spokojem ducha oraz dobrostanem emocjonalnym i duchowym.

Przesłanie i misja uczniów

W wersecie *Jana 20:21 Jezus* uświadamia uczniom wagę swojego nauczania i przykładu własnego życia, wyznaczając tym samym kluczową misję dla wierzących. Jako przedstawiciele Jezusa, wierzący mają za zadanie przekazywać Boże przesłanie i głosić Jego Słowo – co stanowi istotny aspekt wiary chrześcijańskiej.

Misja uczniów koncentruje się zatem na zasadach głoszonych przez Jezusa; wiąże się ona z postawą służby bliźnim, całkowitym oddaniem oraz niezachwianym zaangażowaniem w wartości zakorzenione w samym Piśmie Świętym.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Który nas wyrwał z mocy ciemności i przeniósł do królestwa swego umiłowanego Syna; W którym mamy odkupienie przez jego krew, przebaczenie grzechów.
>
> *— Kolosan 1:13-14*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: Ojciec, krew, diabel, Jezus, Zbawienie, Zbawiciel

Interpretacja:
Fragment *Kolosan 1:13-14* ukazuje niezwykle ważną prawdę: mówi o najwyższej mocy, która wybawiła nas z ciemności, by wprowadzić do Królestwa umiłowanego Syna Bożego.

Co jednak dokładnie to oznacza?

Wybawienie spod władzy ciemności

Po pierwsze, mówiąc o „władzy ciemności”, mamy na myśli wpływ zła na nasze życie. Może się on przejawiać na różne sposoby – na przykład poprzez uzależnienia, depresję, lęk czy jakikolwiek inny szkodliwy nawyk lub negatywną emocję oddalającą nas od Boga. Dlatego, aby doznać uwolnienia, potrzebujemy pomocy Tego, który dysponuje mocą przewyższającą naszą własną.

Po drugie, wyrażenie *„królestwa Swego umiłowanego Syna”* oznacza, że zostaliśmy wprowadzeni do Królestwa, w którym panują dobroć i sprawiedliwość Syna Bożego. Przyjmując Bożą pomoc, znajdujemy bezpieczne miejsce, w którym możemy rozkwitać i pozytywnie się rozwijać.

Odkupienie przez krew Jezusa

Wersety te wyraźnie wskazują, że odkupienie dokonuje się przez *krew Jezusa*. Słowo *„odkupienie”* oznacza wybawienie lub zbawienie. W kontekście historycznym, w jakim powstały te słowa, termin ten wiązał się z uwolnieniem niewolnika. Dzięki swojej ofierze na krzyżu Jezus wyzwolił nas z grzechu i niewoli szatana *(Efezjan 1:7)*. Odkupienie nie przyszło łatwo; zostało okupione wielką ceną – życiem Jezusa. Jednak dzięki Jego śmierci i zmartwychwstaniu mamy możliwość dostąpienia zbawienia.

Przebaczenie grzechów

Kolosan 1:13-14 mówi również o przebaczeniu grzechów – kolejnym niezwykle ważnym temacie w Biblii. Grzech to każde działanie sprzeczne z Bożymi przykazaniami, a wszyscy jesteśmy grzesznikami *(Rzymian 3:23)*.

Jednak dzięki *krwi Chrystusa* możemy otrzymać przebaczenie naszych grzechów. Przebaczenie to nie opiera się na naszych własnych uczynkach, lecz na Bożej łasce i miłosierdziu *(Efezjan 2:8–9)*. Gdy przyjmujemy *Jezusa jako naszego osobistego Zbawiciela* , Jego zasługi i ofiara na krzyżu oczyszczają nas z grzechów, a my zostajemy

usprawiedliwieni przed Bogiem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A gdy stoicie, modląc się, przebaczcie, jeśli macie coś przeciwko komuś, aby i wasz Ojciec, który jest w niebie, przebaczył wam wasze przewinienia.
>
> *— Marka 11:25*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: Ojciec, Przebaczenie, Modlitwa, grzech

Interpretacja:
Marka 11:25 ukazuje znaczenie przebaczenia oraz jego wpływ na naszą relację z Bogiem. Werset ten wzywa nas do przebaczenia tym, którzy nas zranili lub obrazili, zanim przystąpimy do modlitwy, niosąc obietnicę, że dzięki temu i my dostąpimy przebaczenia od naszego *Ojca Niebieskiego*.

Dlaczego przebaczenie jest ważne?

Przebaczenie bywa trudne, zwłaszcza gdy doznaliśmy głębokiej krzywdy. Jednak brak przebaczenia może przerodzić się w gorycz, urazę i wrogość, wpływając negatywnie na nasze relacje z Bogiem i innymi ludźmi. Gorycz i uraza potrafią zatruć nasze życie oraz hamować nasz rozwój i zdolność do pójścia naprzód. Dlatego właśnie przebaczenie jest tak istotne.

Co więcej, nie możemy oczekiwać Bożego przebaczenia, jeśli sami nie chcemy przebaczać innym. Przebaczając, uwalniamy się od bólu i gniewu, które wiążą nas z przeszłością, co pozwala nam zmierzać ku lepszej przyszłości. Przebaczenie nie musi

oznaczać zapomnienia o tym, co się stało, ani akceptacji postępowania osoby, która nas skrzywdziła; uwalnia nas ono raczej od ciągłego rozpamiętywania bolesnych wspomnień.

Jak możemy przebaczyć?

Przebaczenie to proces, który może wymagać czasu i wysiłku, jest jednak zawsze możliwy. Musimy zacząć od uznania bólu i gniewu, jakie odczuwamy, pozwalając sobie na ich przeżycie i przepracowanie, zamiast je tłumić. Następnie możemy podjąć świadomą decyzję o przebaczeniu.

Jednym ze sposobów jest modlitwa. Możemy prosić Boga, aby pomógł nam przebaczyć osobie, która nas zraniła. Modlitwa może przynieść nam pokój i ukojenie w trakcie procesu uzdrawiania. Możemy również spróbować spojrzeć na sytuację z perspektywy drugiej osoby, co pomoże nam zrozumieć powody jej postępowania. Empatia pozwala lepiej zrozumieć sytuację i odnaleźć w sercu współczucie niezbędne do przebaczenia.

Wreszcie, w trakcie procesu przebaczania możemy potrzebować rozmowy z kimś bliskim oraz wsparcia. Rodzeństwo, przyjaciel czy psycholog mogą pomóc nam uporządkować emocje i odnaleźć drogę do przebaczenia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Abba, Ojcze, dla ciebie wszystko jest możliwe, zabierz ode mnie ten kielich. Jednak niech się stanie nie to, co ja chcę, ale to, co ty.
>
> *— Marka 14:36*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: Ojciec, Wszechmocny, Wielkanoc, Jezus, posłuszeństwo, ofiara

Interpretacja:

Ewangelia *Marka 14:36* przedstawia modlitwę *Jezusa* w Getsemani, tuż przed Jego aresztowaniem i późniejszym ukrzyżowaniem. W tej chwili Jezus odczuwa udrękę i jest przytłoczony tym, co ma nastąpić; modli się do Boga całym sercem, prosząc, by wypełniła się Jego wola.

Kim jest „Abba, Ojcze”?

W tym wersecie Jezus zwraca się do Boga słowami *„Abba, Ojcze”*, co w języku aramejskim oznacza *„Tatusiu, Ojcze”*. Zwrot ten wyraża osobistą więź z Bogiem i odzwierciedla głęboką miłość *Jezusa oraz Jego emocjonalną relację z Ojcem*.

Co oznaczają słowa „dla Ciebie wszystko jest możliwe”?

W tym wersecie Jezus uznaje wszechmoc Boga i Jego zdolność do czynienia wszystkiego, co zechce. Jednocześnie jednak przyjmuje wolę Bożą i poddaje się jej. Stanowi to przykład tego, jak powinniśmy zawsze ufać Bogu, nawet w obliczu trudnych sytuacji.

„Zabierz ode Mnie ten kielich”

„Kielich”, o którym mowa w tym wersecie, odnosi się do gorzkiego doświadczenia, jakie czekało Jezusa: aresztowania, procesu i ukrzyżowania. Jezus nie pragnął tego doświadczyć, a jednak wiedział, że jest to konieczne dla wypełnienia *Bożego planu zbawienia*. Ukazuje to, że czasem musimy mierzyć się z bolesnymi sytuacjami w ramach szerszego planu, którego nie zawsze w pełni rozumiemy.

„Jednak niech się stanie nie to, co Ja chcę, ale to, co Ty”

W tym wersecie Jezus okazuje pokorę i poddanie woli Bożej. Wiedział, że Bóg ma plan znacznie większy i ważniejszy niż Jego własne pragnienia czy potrzeby. Jest to dla nas wezwanie, byśmy uczyli się poddawać woli Bożej i jej ufać, nawet wtedy, gdy nie rozumiemy, dlaczego musimy przechodzić przez określone sytuacje.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w

trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Spójrzcie na ptaki nieba, że nie sieją ani nie żną, ani nie zbierają do spichlerzy, a jednak wasz Ojciec niebieski żywi je. Czy wy nie jesteście o wiele cenniejsi niż one?
>
> *— Mateusza 6:26*

Książka: Nowy Testament / Mateusza
Tematy: Ojciec, żniwo, zaufanie, wartość, praca

Interpretacja:
Ludzie są otoczeni pięknem natury i możemy się z niej wiele nauczyć. W Ewangelii *Mateusza 6:26 Jezus* zachęca nas, byśmy spojrzeli na ptaki niebieskie jako na przykład Bożej miłości i troski o Jego stworzenie. Ptaki nie martwią się o pożywienie ani o swoje codzienne życie, a jednak Bóg karmi każde z nich i otacza je opieką. Przypomina nam to, że Bóg troszczy się również o nas i zaspokaja nasze potrzeby.

Czyż nie jesteście ważniejsi od nich?

Słowa Jezusa przypominają nam, jak cenni jesteśmy w oczach Boga. Stworzył On nas na swój obraz i podobieństwo oraz kocha nas bardziej, niż jesteśmy w stanie sobie wyobrazić. Skoro Bóg troszczy się o ptaki niebieskie, o ileż bardziej zatroszczy się o nas – stworzonych na Jego obraz?

Rozważania o ufności Bogu

Często martwimy się sprawami takimi jak praca, finanse, rodzina czy przyszłość. Wydaje nam się, że musimy się zamartwiać, aby wszystko dobrze się ułożyło. Tymczasem Jezus wzywa nas, byśmy ufali Bogu tak, jak ufają Mu ptaki. Nie jest to łatwe, gdyż nasza ludzka natura skłania nas do zamartwiania się.

Jednak rozważając Bożą troskę o ptaki niebieskie, możemy nauczyć się większego zaufania do Niego. Możemy uczyć się trwać w Jego miłości i mocy, wiedząc, że On panuje nad wszystkim i zatroszczy się o nas.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Temu, kto zwycięży, dam zasiąść ze mną na moim tronie, jak i ja zwyciężyłem i zasiadłem z moim Ojcem na jego tronie.
>
> *— Objawienie 3:21*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: Ojciec, niebo, Jezus, przezwyciezanie, nagroda

Interpretacja:
Według nauczania biblijnego bycie zwycięzcą oznacza odniesienie triumfu w walce z grzechem, pokusami i próbami dnia codziennego. Oznacza to zdolność do pokonywania przeszkód oraz osiągania celów – zarówno duchowych, jak i doczesnych – w sposób prawy i zgodny z zasadami moralnymi, pod Bożym przewodnictwem. W świetle *Objawienie 3:21* ci, którzy skutecznie przezwyciężają przeciwności, dostąpują zaszczytu zasiadania na Bożym tronie.

Jak możemy stać się zwycięzcami?

Życie pełne jest pokus, trudności i prób. Każdego dnia stajemy w obliczu nowych sytuacji, które zagrażają naszej wierze i duchowej wędrówce. Dlatego też modlitwa, medytacja, zgłębianie *Słowa Pańskiego* oraz refleksja stanowią klucz do pokonania tych pokus i prób.

Co więcej, niezbędne jest zaufanie Bogu i wiara w to, że nieustannie nas On prowadzi i chroni. Jeśli ufamy Bogu, pokonamy trudności i znajdziemy siłę, by iść naprzód. Warto

również podkreślić, że bycie zwycięzcą nie oznacza bycia doskonałym; chodzi raczej o dążenie do tego, co słuszne, zachowanie pozytywnego nastawienia oraz wiarę w Bożą łaskę.

Zasiadanie u boku Boga

Objawienie 3:21 przyznaje szczególny przywilej tym, którzy wychodzą zwycięsko z prób. Bóg zasiada na swoim tronie i zaprasza osoby godne miana „zwycięzców", by zasiadły u Jego boku. Werset ten zawiera obietnicę skierowaną do konkretnej grupy ludzi: tych, którzy potrafią przezwyciężyć życiowe pokusy i próby. Jest to jednak coś więcej niż tylko obietnica „nagrody" za nasze czyny; to świadectwo *Bożej miłości do Jego dzieci*.

Uzupełnieniem tego wersetu jest obraz *Chrystusa*, który również zasiadł na tronie *Swojego Ojca*. Jako ludzie jesteśmy powołani, by czerpać inspirację z postawy *Jezusa* i naśladować Go, ucząc się od Niego pokory oraz oddania *naszemu Ojcu Niebieskiemu*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Rozważ więc w swym sercu, że jak człowiek karze swego syna, tak PAN, twój Bóg, karze ciebie.
>
> *— Powtórzonego 8:5*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: Ojciec, uczyc sie, kara

Interpretacja:
Biblia często mówi o tym, jak Bóg karze tych, którzy są Mu nieposłuszni. Łatwo jest postrzegać Boga wyłącznie jako źródło miłości i pokoju, zapominając, że jest On również sprawiedliwy i rozlicza nas z naszych czynów. *Powtórzonego 8:5* przypomina nam o tym

aspekcie Bożej natury: choć Jego miłość jest bezgraniczna, Bóg poddaje nas także karceniu, gdy postępujemy wbrew Jego przykazaniom i nakazom.

Zrozumienie w sercu

Werset ten rozpoczyna się od słów: *„Rozważ więc w swym sercu”*. Zwrot ten stanowi wezwanie do autorefleksji – do uświadomienia sobie, że choć często próbujemy usprawiedliwiać swoje postępowanie, Bóg zna to, co kryje się w naszych sercach. Dostrzeżenie własnych niedoskonałości i błędów jest pierwszym krokiem ku samodoskonaleniu i rozwojowi osobistemu.

Ojcowskie karcenie

Druga część wersetu odnosi się do sposobu, w jaki ojciec karci syna dla jego własnego dobra. Ukazuje to, że Boże karcenie nie wynika ze złych intencji; ma ono na celu pouczenie i skorygowanie nas, by sprzyjać naszemu wzrostowi i rozwojowi. Tak jak ojciec karci syna, by wpoić mu wartości i cnoty, tak Bóg karci nas, abyśmy mogli uczyć się na własnych błędach i stawać się lepszymi ludźmi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale wydał go za nas wszystkich, jakże nie miałby z nim darować nam wszystkiego?
>
> *— Rzymian 8:32*

Książka: Nowy Testament / Rzymian
Tematy: Ojciec, otrzymywanie, ofiara

Interpretacja:

Werset z Listu do *Rzymian 8:32* znajduje się w jednym z najważniejszych i najbardziej głębokich rozdziałów Biblii. *Apostoł Paweł* ukazuje w nim związek między usprawiedliwieniem przez wiarę w *Jezusa Chrystusa*, działaniem *Ducha Świętego* a pewnością wiecznego zbawienia. Werset ten podkreśla wielkość Bożej łaski i Jego hojność wobec nas.

Ofiara Jezusa

Bóg oddał swojego umiłowanego Syna na śmierć krzyżową, płacąc tym samym cenę, którą – gdyby nie to – my musielibyśmy zapłacić za nasze grzechy. Ojciec nie szukał zastępcy, na którego mógłby wylać swój gniew; zamiast tego oddał *swojego jednorodzonego Syna (Ewangelia Jana 3:16)*.

Boża miłość jest tak wielka, że dla naszego dobra nie oszczędził On własnego Syna. Śmierć Jezusa była suwerennym aktem, który na zawsze zmienił bieg historii ludzkości.

Boża hojność

W tym samym wersecie apostoł Paweł wyraża myśl, że skoro Bóg oddał za nas swojego Syna, to czyż wraz z Nim nie obdarzy nas łaskawie wszystkim? Oznacza to, że Bóg nie tylko nam przebacza, ale także obdarza nas swoją miłością, łaską i hojnością.

Co więcej, taka postawa Boga stanowi przesłanie Ewangelii, które wykracza poza ramy epok i kultur. Boża hojność jest uniwersalna i stanowi świadectwo Jego bezwarunkowej miłości.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*